



Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 77/13

V Luxembourg, 25. junija 2013

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v zadevi C-131/12
Google Spain SL, Google Inc. proti Agencia Española de Protección de
Datos, Mariu Costeji Gonzálezu

**Generalni pravobranilec Jääskinen meni, da ponudniki iskalnikov na podlagi
direktive o varstvu podatkov niso odgovorni za pojavljanje osebnih podatkov na
spletnih straneh, ki jih obdelujejo**

*Zanje velja nacionalna zakonodaja o varstvu podatkov, če ustanovijo pisarno v državi članici, ki
svojo dejavnost zaradi trženja in prodajanja oglasnega prostora usmerja k prebivalcem te države,
čeprav tehnični postopki obdelave podatkov potekajo drugje*

Časopis z visoko naklado v Španiji je v začetku leta 1998 v tiskani izdaji objavil obvestili o dražbi nepremičnine v zvezi s postopkom izvršbe zaradi neplačila socialnih prispevkov. Kot lastnik je bila navedena neka oseba. Pozneje je izdajatelj časopisa v spletu objavil elektronsko različico časopisa.

Ta oseba se je novembra 2009 obrnila na izdajatelja časopisa in trdila, da se ob vnosu njenega imena in priimkov v iskalnik Google prikaže povezava na strani časopisa s temi obvestili. Trdil je, da je bil postopek končan in rešen že pred več leti in je zdaj brezpredmeten. Izdajatelj je odgovoril, da podatki ne bodo izbrisani, saj je bila objava izvedena po odredbi ministrstva za delo in socialne zadeve.

Februarja 2010 je od družbe Google Spain zahtevala, naj rezultati iskanja, če se v iskalnik Google vnesejo njeno ime in priimka, ne vsebujejo povezav do časopisa. Družba Google Spain je zahtevo posredovala družbi Google Inc., ki ima registrirani sedež v Kaliforniji v Združenih državah, saj je menila, da storitev internetnega iskanja zagotavlja ta družba.

Nato je pri Agencia Española de Protección de Datos (španska agencija za varstvo podatkov, v nadaljevanju: AEPD) vložila pritožbo zoper izdajatelja in družbo Google. Direktor AEPD je z odločbo z dne 30. julija 2010 pritožbi zoper družbi Google Spain in Google Inc. ugodil in ju pozval, naj podatke umakneta s svojega indeksa in onemogočita prihodnji dostop do njih. Pritožbo zoper izdajatelja pa je zavrnil, saj je za objavo podatkov v tisku obstajala pravna podlaga. Družbi Google Inc. in Google Spain sta pri Audiencia Nacional (nacionalno višje sodišče, Španija) vložili pritožbi, s katerima sta predlagali razglasitev ničnosti odločbe AEPD. V teh okoliščinah je špansko sodišče Sodišču predložilo več vprašanj.

V današnjih sklepnih predlogih je generalni pravobranilec Niilo Jääskinen najprej obravnaval vprašanje ozemeljskega področja uporabe nacionalne zakonodaje o varstvu podatkov.¹ Glavni dejavnik, zaradi katerega se ta zakonodaja ozemeljsko uporablja, je *obdelava osebnih podatkov*, ki se izvaja v okviru dejavnosti ustanovitve upravljavca² na ozemlju države članice. Družba Google pa trdi, da se osebni podatki v zvezi njenim iskalnikom ne obdelujejo v Španiji. Družba Google Spain deluje le kot trgovski zastopnik družbe Google za njene oglaševalske dejavnosti. V tej vlogi skrbi za obdelavo osebnih podatkov v zvezi z njenimi španskimi oglaševalskimi strankami.

¹ Nacionalna zakonodaja o izvajanju Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355).

² V skladu z direktivo o varstvu podatkov je „upravljavec“ oseba ali organ, ki sam ali skupaj z drugimi določa namene in sredstva obdelave osebnih podatkov.

Generalni pravobranilec meni, da je treba to vprašanje preučiti ob upoštevanju poslovnega modela ponudnikov storitve internetnega iskalnika. Ta običajno temelji na oglaševanju na podlagi ključnih besed, ki je vir prihodkov in razlog za zagotavljanje brezplačnega informacijskega lokacijskega orodja. Subjekt, ki skrbi za oglaševanje na podlagi ključnih besed, je povezan z internetnim iskalnikom. Ta subjekt mora biti prisoten na nacionalnih oglaševalskih trgih, zaradi česar je družba Google ustanovila podružnice v številnih državah članicah. Po njegovem mnenju je zato treba šteti, da poslovna enota obdeluje osebne podatke, če je povezana s storitvijo, ki vključuje prodajo ciljnih oglasov prebivalcem države članice, čeprav tehnični postopki obdelave podatkov potekajo v drugih državah članicah ali tretjih državah. N. Jääskinen zato predlaga, naj Sodišče odloči, da se osebni podatki obdelujejo v okviru dejavnosti upravljavčeve poslovne enote in da se zato ta **nacionalna zakonodaja o varstvu podatkov uporablja za ponudnika iskalnika, kadar zaradi trženja in prodaje oglasnega prostora v iskalniku ustanovi v državi članici pisarno, katere dejavnost je usmerjena k prebivalcem navedene države.**

Dalje, glede pravnega položaja družbe Google kot ponudnika internetnega iskalnika N. Jääskinen opozarja, da so bili internet in iskalniki leta 1995, ko je bila sprejeta direktiva, nov pojav in njihovega sedanjega razvoja zakonodajalec Skupnosti ni predvidel. Meni, da družbe Google na splošno ni mogoče šteti za „upravljavca“³ osebnih podatkov na spletnih straneh, ki jih obdeluje, ki je v skladu z direktivo odgovoren za spoštovanje pravil o varstvu podatkov. Zagotavljanje informacijskega lokacijskega orodja namreč ne vključuje nikakršnega nadzora nad vsebino spletnih strani tretjih oseb. Ponudniku storitve internetnega iskalnika ne omogoča niti razlikovanja med osebnimi podatki v smislu direktive, ki se nanašajo na določljivo živečo fizično osebo, in drugimi podatki. Meni, da ponudnik storitve internetnega iskalnika pravno in dejansko ne more izpolniti obveznosti upravljavca iz direktive v zvezi z osebnimi podatki na izvornih spletnih straneh, ki gostujejo v strežnikih tretjih oseb.

Nacionalni organ za varstvo podatkov zato od ponudnika storitve internetnega iskalnika ne more zahtevati, naj iz svojega indeksa umakne informacije, razen kadar ta ponudnik storitve ne upošteva kod za izključevanje⁴ ali kadar ni bila upoštevana zahteva spletne strani v zvezi s posodobitvijo predpomnilnika. Ta scenarij se ne zdi upošteven za obravnavani primer. Morebiten „postopek za prijavo in odstranitev“ v zvezi s povezavami do izvornih spletnih strani z nezakonito ali neprimerno vsebino je stvar civilne odgovornosti po nacionalnem pravu, ki temelji na drugačnih razlogih, kot je varstvo osebnih podatkov.

Nazadnje, **direktiva ne določa splošne pravice do izbrisa. Na tako pravico se zato ni mogoče sklicevati v razmerju do ponudnikov internetnih iskalnikov na podlagi direktive, niti če se razlaga v skladu z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah.**⁵

Pravice do popravka, izbrisa in blokiranja iz direktive se nanašajo na podatke, katerih obdelava ni v skladu z njenimi določbami, zlasti zaradi nepopolnih ali neresničnih podatkov. Zdi se, da v obravnavani zadevi ne gre za to.

Direktiva vsakomur priznava pravico, da na podlagi zakonitih in nujnih razlogov, povezanih z njegovim posebnim položajem, kadar koli ugovarja obdelavi podatkov, ki se nanašajo nanj, razen če nacionalna zakonodaja določa drugače. Vendar pa generalni pravobranilec meni, da subjektivna želja še ne pomeni zakonitega in nujnega razloga in zato posameznik na podlagi Direktive nima pravice omejiti ali prekiniti razširjanja osebnih podatkov, ki po njegovem mnenju škoduje njegovim interesom ali mu nasprotuje.

Mogoče je, da subsidiarna odgovornost ponudnikov storitve iskalnika na podlagi nacionalnega prava povzroči obveznosti v smislu blokiranja dostopa do spletnih strani tretjih oseb z nezakonitimi vsebinami, kot so spletne strani, ki kršijo pravice intelektualne lastnine ali prikazujejo obrekliive ali

³ Glej opombo 2.

⁴ Izdajatelj izvornih spletnih strani lahko uporabi „kode za izključevanje“, ki iskalnikom svetujejo, naj ne indeksirajo ali shranijo izvirne spletne strani ali naj je ne prikažejo med rezultati iskanja. Njihova uporaba pomeni, da izdajatelj ne želi, da bi se neke informacije z izvirne spletne strani prikazovale in razširjale z iskalniki.

⁵ Zlasti pravici do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja (člen 7) ter varstva osebnih podatkov (člen 8) proti svobodi izražanja in obveščanja (člen 11) ter svobodi gospodarske pobude (člen 16).

kriminalne informacije. Zahtevati od ponudnika storitve iskalnika, naj izbriše legitimne in zakonite informacije, ki so že prišle v javnost, pa bi pomenila poseg v svobodo izražanja izdajatelja spletne strani. Po mnenju generalnega pravobranilca bi to pomenilo, da njegovo objavljeno vsebino cenzurira zasebna stranka.

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Naloga generalnih pravobranilcev je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlagajo pravno rešitev zadeve, ki jo obravnavajo. Sodniki Sodišča zdaj začenjajo posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sklepnih predlogov je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan predstavitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki predstavitve sklepnih predlogov so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106